

Старі граблі: як Фонд соціального захисту осіб з інвалідністю домагається грошей бізнесу та як цьому протидіяти

Іноді складається враження, що Фонд намагається штрафними санкціями наповнювати власний бюджет. Або ж зі стягнутих санкцій Фондом створюється преміальний резерв для його працівників. Інакше нічим не пояснити майже маніакальне намагання його працівників будь-що стягнути штрафні санкції з суб'єкта господарювання за нібито не працевлаштування осіб з особливими потребами.

У нижченаведеній справі, де інтереси клієнта захищались адвокатами партнера Групи Компаній Вікторія – А0 “Західна Правозахисна Група”, вже й Сьомий апеляційний адміністративний суд вказує, що Фонд невірно тлумачить профільний закон, за дотримання котрого Фонд має, власне, слідкувати.

Короткі тези з рішення апеляційного адміністративного суду:

“Стосовно вимоги позивача про стягнення з відповідача адміністративно-господарських санкцій, а також його позиції щодо того, що підприємства, установи, організації, у тому числі підприємства, організації громадських організацій інвалідів, фізичні особи, які використовують найману працю, самостійно здійснюють працевлаштування інвалідів у рахунок нормативів робочих місць, а тому лише вони несуть відповідальність за працевлаштування інвалідів, колегія суддів вважає, що зазначене ґрунтується на невірному тлумаченні статті 20 Закону №875-XII.

З даного приводу варто зауважити, що юридична відповідальність у вигляді виникнення обов'язку здійснити грошовий платіж на користь Фонду соціального захисту інвалідів має наставати або в разі порушення роботодавцем вимог частини третьої статті 18 Закону №875-XII, а саме: не виділення та не створення робочих місць, не надання державній службі зайнятості інформації, не звітування перед Фондом соціального захисту інвалідів про зайнятість та працевлаштування інвалідів, так як саме ця бездіяльність має своїм фактичним наслідком позбавлення державної служби зайнятості можливості організувати працевлаштування інвалідів, або у разі порушення роботодавцем вимог частини третьої статті 17, частини першої статті 18, частин другої, третьої, п'ятої статті 19 Закону №875-XII, що полягає у безпідставній відмові у працевлаштуванні інваліда, який звернувся до роботодавця самостійно чи був направлений до нього державною службою зайнятості.

Вказане узгоджується з правовою позицією Верховного Суду постанові від 10 липня 2018 року у справі №808/2646/15.

Отже, враховуючи те, що відповідачем були виконані вимоги Закону №875-XII щодо прийняття заходів для працевлаштування осіб з інвалідністю, а Чернівецьким обласним відділенням Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю не надано доказів того, що відповідачем не створено робочі місця для осіб з інвалідністю, відмовлено особам з інвалідністю у прийнятті на роботу, несвоєчасно надавалась державній службі зайнятості інформація щодо наявності вакансій, необхідна для організації працевлаштування осіб з інвалідністю, або несвоєчасно надано звіти про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, суд першої інстанції дійшов вірного висновку, що причини не працевлаштування осіб з інвалідністю не залежали від самого роботодавця, тому в його діях відсутній склад правопорушення і на нього не може бути покладена

***відповідальність за недотримання нормативу робочих місць
для працевлаштування осіб з інвалідністю.***

Повне рішення за посиланням [перейти]

АО "ЗАХІДНА ПРАВОЗАХИСНА ГРУПА",

Група Компаній Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, заповніть форму зворотного зв'язку і ми надішлемо Вам розрахунок вартості послуг супроводу.

Форма зв'язку

Ваше ім'я (обов'язково)

Ваш email (обов'язково)

Ваш номер телефону (обов'язково)

Ваше повідомлення

Наші контакти:

**Номери телефонів: +38(050)-404-87-30; +38(098)-793-77-77,
електронна пошта: office@vg.ua**

Переваги АО «Західна Правозахисна Група»:

- досвідчені юристи, податкові консультанти;*
 - напрацьовані вдалі кейси;*
 - наданню послуги передують детальний аналіз ситуації, моделювання її розвитку і податкове планування;*
 - налагоджені процеси дистанційної, комфортної та безпечної для Замовника комунікації;*
 - справедлива та розумна ціна вартості послуг та ін.*
-

Оскарження адміністративно – господарських санкцій Фонду соціального захисту інвалідів

Територіальні підрозділи Фонду соціального захисту інвалідів непримиренно наполягають на тому, що саме на підприємства, установи та організації покладається безумовний обов'язок працевлаштування осіб з інвалідністю. А недотримання нормативу працевлаштування осіб з інвалідністю – це підстава для невідворотного застосування штрафу.

Однак, така позиція є невірною. Пропонуємо для ознайомлення черговий успішний кейс АО «ЗАХІДНА ПРАВОЗАХИСНА ГРУПА».

Обов'язок роботодавців охоплює: *виділяти та створювати робочі місця для працевлаштування осіб з інвалідністю, у тому числі спеціальні робочі місця, створювати для них умови праці з урахуванням індивідуальних програм реабілітації і забезпечувати інші соціально-економічні гарантії, передбачені законодавством, надавати державній службі зайнятості інформацію, необхідну для організації працевлаштування осіб з інвалідністю, і звітувати Фонду соціального захисту інвалідів про зайнятість та працевлаштування осіб з інвалідністю у*

порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

На роботодавця, зокрема, покладається обов'язок самостійного працевлаштування інвалідів шляхом створення робочих місць для працевлаштування інвалідів та інформування про таку кількість створених робочих місць органи працевлаштування інвалідів, в тому числі і центри зайнятості.

Водночас, законом не передбачений обов'язок роботодавця самостійно здійснювати пошук працівників – інвалідів.

Аналогічна позиція викладена в постановках Верховного Суду від 07.02.2018 р. у справі П/811/693/17, від 02.05.2018 р. у справі № 804/8007/16, від 13.06.2018 р. у справі №819/639/17, від 15.04.2019 р. № 824/370/17-а.

За таких підстав, у кейсі, що розглядається, апеляційною інстанцією було відмовлено Фонду соціального захисту інвалідів у стягненні з клієнта Компанії Вікторія адміністративно – господарських санкцій на суму 27547,69 грн. та пені у розмірі 458,39 грн.

Посилання на рішення в системі IPLex [перейти]

Відзначимо, що судове рішення апеляційної інстанції насправді можна вважати взірцем рішення в адміністративному процесі.

АО “ЗАХІДНА ПРАВОЗАХИСНА ГРУПА”,

Група Компаній Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкового органу, заповніть форму зворотного зв'язку і ми надішлемо Вам розрахунок вартості послуг супроводу.

Форма зв'язку

Ваше ім'я (обов'язково)

Ваш email (обов'язково)

Ваш номер телефону (обов'язково)

Ваше повідомлення

Наші контакти:

Номери телефонів: +38(050)-404-87-30; +38(098)-793-77-77,
електронна пошта: office@vg.ua

Переваги АО «Західна Правозахисна Група»:

- досвідчені юристи, податкові консультанти;
- напрацьовані вдалі кейси;
- наданню послуги передують детальний аналіз ситуації, моделювання її розвитку і податкове планування;
- налагоджені процеси дистанційної, комфортної та безпечної для Замовника комунікації;
- справедлива та розумна ціна вартості послуг та ін.

Оскарження штрафу Фонду інвалідів в суді

В черговій справі адвокати Адвокатського Об'єднання «Західна Правозахисна Група» захистили інтереси клієнта. Даний

випадок – захист від протиправних вимог Фонду соціального захисту інвалідів щодо стягнення штрафу за невиконання нормативу працевлаштування.

Правова позиція Суду першої інстанції полягає в наступному.

Міра юридичної відповідальності у вигляді виникнення обов`язку здійснити грошовий платіж на користь Фонду соціального захисту інвалідів має наставати або 1) в разі порушення роботодавцем вимог ч. 3 ст. 18 Закону № 875-XII, а саме: не виділення та не створення робочих місць, не надання державній службі зайнятості інформації, не звітування перед Фондом соціального захисту інвалідів про зайнятість та працевлаштування інвалідів, так як саме ця бездіяльність має своїм фактичним наслідком позбавлення державної служби зайнятості можливості організувати працевлаштування інвалідів, або 2) у разі порушення роботодавцем вимог ч. 3 ст. 17, ч. 1. ст.18, ч. 2, 3 та 5 ст. 19 Закону № 875-XII, що полягає у безпідставній відмові у працевлаштуванні інваліда, який звернувся до роботодавця самостійно чи був направлений до нього державною службою зайнятості.

Указаний висновок узгоджується з правовою позицією, висловленою Верховним Судом у постанові від 10.07.2018 р. у справі № 808/2646/15.

Таким чином, на підприємство покладається обов`язок самостійного працевлаштування інвалідів шляхом створення робочих місць для працевлаштування інвалідів та інформування про таку кількість створених робочих місць органи працевлаштування інвалідів, в тому числі і центри зайнятості. Разом з тим, Закон не покладає обов`язок на підприємство здійснювати самостійний пошук працівників – інвалідів.

Аналогічна позиція викладена в постановках Верховного Суду від 07.02.2018 р. у справі П/811/693/17, від 02.05.2018 р. у справі № 804/8007/16, від 13.06.2018 р. у справі №819/639/17, від 15.04.2019 р. № 824/370/17-а.

Враховуючи це, суд відмовив Фонду соціального захисту

інвалідів у стягненні штрафних санкцій у сумі 27547,69 грн. та 458,39 грн. пені.

Посилання на рішення суду:
<http://reyestr.court.gov.ua/Review/90582023>

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) поліції, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

Особливості працевлаштування інвалідів

Особливості працевлаштування інвалідів

Інвалід – це особа зі стійким розладом функцій організму, що під час взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження її життєдіяльності. Внаслідок цього держава має обов'язок щодо створення умов для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист (ст. 2 Закону України “Про основи соціальної захищеності осіб з

інвалідністю в Україні”).

Відповідно до ст. 17 Закону України “Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні” з метою реалізації творчих і виробничих здібностей інвалідів та з урахуванням індивідуальних програм реабілітації їм забезпечується право працювати на підприємствах, в установах, організаціях, а також займатися підприємницькою та іншою трудовою діяльністю, яка не заборонена законом.

Відповідно до ст. 172 КЗпП на роботодавця покладається обов’язок організувати працевлаштування інвалідів відповідно до медичних рекомендацій, встановити на їх прохання неповний робочий день або неповний робочий тиждень та створити пільгові умови праці. Залучення інвалідів до надурочних робіт та робіт у нічний час без їх згоди не допускається (ст. 55, 63 КЗпП).

Якщо працівник-інвалід бажає працювати неповний робочий час, то роботодавець має встановити відповідний графік його робочого часу.

Правила працевлаштування інваліда:

До квоти зараховуються тільки інваліди, для яких це місце роботи є основним. Інваліди, які є зовнішніми сумісниками у розрахунок квот не входять.

Документом, що підтверджує інвалідність, є висновок МСЕК про групу інвалідності. У ньому визначено види робіт, рекомендовані чи заборонені конкретному співробітнику. Тому не можна працевлаштувати інваліда на роботу, умови якої йому протипоказані.

У працівника-інваліда є право пред’явити його індивідуальну програму реабілітації. Це встановлено ст. 39 Закону України “Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні”. Ця програма зобов’язує роботодавця виділити інваліду спеціально облаштоване робоче місце. За наявності програми та невиконанні її умов при перевірках Держпраці на роботодавця

чекатиме штраф.

Інваліду можна відмовити в прийнятті на роботу, якщо його професійні якості не відповідають посаді.

Коли інваліда направлено на роботу за рекомендаціями МСЕК, то випробувальний строк при прийнятті на роботу йому не встановлюється (ч. 3 ст. 26 КЗпП). А якщо такий працівник самостійно працевлаштується, то роботодавець може встановити йому випробувальний строк.

Документи для працевлаштування

Прийняття на роботу інваліда оформляється в загальному порядку. Працівник-інвалід подає заяву про прийняття на роботу. Разом із заявою працівник-інвалід подає такі документи для прийняття на роботу:

- паспорт (інший документ, що посвідчує особу);
- трудову книжку;
- документ про освіту (за необхідності);
- копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера;
- копію пенсійного посвідчення;
- довідку МСЕК (про присвоєння йому відповідної групи інвалідності). Наразі МСЕК оформлює виписку з акту огляду за формою № 157-1/о;
- індивідуальну програму реабілітації, що видається МСЕК.

Створення робочого місця

За ст. 18 Закону України “Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні” роботодавці зобов’язані виділяти та створювати робочі місця для працевлаштування інвалідів, у тому числі спеціальні робочі місця, створювати для них умови праці з урахуванням індивідуальних програм реабілітації та забезпечувати інші соціально-економічні гарантії, передбачені чинним законодавством.

Тож, якщо індивідуальною програмою реабілітації створення

спеціалізованого робочого місця не передбачено, то роботодавець може надати інваліду звичайне робоче місце. Про це вказували фахівці Мінпраці у листі від 06.11.08 р. № 1/6-481/06.

Також це впливає із обов'язків роботодавців при працевлаштуванні інвалідів, зазначених у до п. 4.3 Рекомендацій ВАСУ. Зокрема, за ними роботодавець має:

виділити та створити робочі місця та працевлаштування інвалідів, у тому числі спеціальні робочі місця;

створити для інвалідів умов праці з урахуванням індивідуальних програм реабілітації;

забезпечити інші соціально-економічні гарантії, передбачені чинним законодавством;

надати Державній службі зайнятості інформації, необхідної для організації працевлаштування інвалідів;

звітування до фонду.

Коли можна відмовити у працевлаштуванні

Відповідно до частини третьої ст. 17 Закону України "Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні" відмова в укладенні трудового договору не допускається. Але відмовити можна, коли за висновком МСЕК стан здоров'я працівника перешкоджає виконанню професійних обов'язків, загрожує здоров'ю та безпеці праці інших осіб або продовження трудової діяльності чи зміна її характеру й обсягу загрожує погіршенню здоров'я інваліда.